

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

אלע טעותים זענען לטובה!

דארף און פונקטליך וויפיל. עס איז אויך געשטאנען דארט דער שטעלסטער
וועג וויאזוי צו גיין, דער נאמען פון די גאס און דעם נומער פון די געביידע.

לייבל איז שטעל געגאנגען, און פלוצלינג האט ער באמערקט אז ער האט זיך
איינגעדרייט אין אן אומריכטיגע גאס. יעצט וועט ער דארפן גיין א היבש
איבריגע שטיק וועג ביז ער וועט אנקומען צום פיש געשעפט. לייבל האט זיך
געביסן די ליפן פאר צער און אנטוישונג. "פארן וואס קוק איך נישט וואו איך גיין?
פארן וואס עפן איך נישט מייע אויגן צו זען דעם וועג? פארן וואס פונקט איך?"

לייבל האט זיך אליין באשולדיגט און איז אפילו געווארן ביז אויף זיך אליין.
"איך בין אלעמאל אזא אומפאראנטווארטליכער! אלעמאל מאך איך טעותים.
זיכער ווארט מען שוין אויף מיר אינדערהיים אומגעדולדיג..."

און אט, וועמען טרעפט ער ביים ווינקל? אפרים, זיין שוועסטערקינד פון
שיעור א'. פארן האט אפרים זיך פארקערט אויף דעם זעלבן פּרָק.

"אפרים, איך בין אזוי צופרידן דיר צו זען! זאג מיר, אפּשער קענסטו לערנען מיט
מיר דעם פּרָק 'אור לארבעה עשר'?"

"זיכער! וואס איז די טאלה? איך וועל מיט גרויס הנאה איבער'חזרן די
געשמאקע סוגיות מארגן ניין אזיגער טרעפן מיר זיך אין בית המדרש
'חשקת'."

א טאג שפעטער זענען זיי ביידע געזעסן פלייסיג, איבערגע'חזר'ט און אלעס
אפגעשריבן בקיצור. לייבל האט דאן פארשטאנען פיל מער ווי בלויז די סוגיא.
ער האט פארשטאנען אז ס'איז נישטא קיין טעותים אויף די וועלט. אונטער
יעדן טעות וואס א מענטש מיינט אז ער האט געמאכט, ליגט א געטליכע האנט
וואס פירט אים פונקטליך צום ריכטיגן פלאץ.

אזוי אויך די געלט מענטשן האבן זיך פארבאלאנדזשעט אויפן וועג, אָבער
וועמען האבן זיי באגעגנט צוליב דעם טעות? דעם מאן מיטן טייטשן היטל און
שטעקן, וואס איז געווען דער ממונה אויף די גרעסטע אוצרות, און ער איז
טאקע געווען א גרויסער צדיק וואס האט זיי געהאלפן אומגעהויער.

די מענטשן אין דאס געלט לאנד זענען געווען טיף אריינגעטון אין זייערע ענינים
און עבודות, און זיי זענען אומגעגאנגען מיט א גרויסן פחד ווען די צייט וואס
דער גיבור האט זיי געגעבן האט זיך אנגעהויבן דערנענטערן. זיי האבן געטון
אלעס וואס זיי האבן געהאלטן אז מ'דארף: מקריב געווען קרבנות, מקטיר
געווען קטורת און מתפלל געווען זיי זאלן געראטעוועט ווערן פונעם גיבור,
וואס האט נאר געזוכט מען זאל זיך אונטערגעבן צו אים און האט גארנישט
געוואלט האבן מיט געלט.

זיי האבן באשלאסן צו גיין מיט זייער ערשטן פלאן - צו שיקן שלוחים צום געלט
לאנד, ווייל זיי האבן געגלייבט אז יעדער דארט איז געטליך און זיי וועלן זיי
זיכער ראטעווען. זיי האבן טאקע ארויסגעשיקט די שלוחים, אָבער וואס איז
געשען אויפן וועג? זיי האבן זיך פשוט פארבאלאנדזשעט!

אינמיטן וועג האבן זיי באגעגנט א מאן וואס איז געגאנגען מיט א שטעקן און א
היטל. דער שטעקן און דאס היטל זענען געווען פיל מער ווערד ווי אלע זייערע
עבודה ורות אינאיינעם, ווייל זיי זענען געווען באצירט מיט טייטשן שטייגער
וואס זייער ווערד איז געווען העכער פון זייער גאנצע עשירות. אויפן פלאץ
זענען זיי געפאלן אויף די קני און זיך געבוקט פאר אים.

דער ביטערער טעות וואס זיי האבן געמאכט אויפן וועג, דאס וואס זיי זענען
נישט געגאנגען אויפן גראדן וועג, האט זיי למעשה געברענגט זייער ישועה. נאר
א דאנק דעם טעות האבן זיי באגעגנט דעם מאן מיטן שטעקן, וואס ער איז
געווען דער ממונה איבער אלע אוצרות פונעם קעניג. ער האט זיי דערנאך
איינגעלאדנט צו זען די ריזיגע עשירות פון די קעניגליכע אוצרות.

לייבל האט זיך געגרייט פאר זיינע בחינות פאר ישיבה קטנה. ער האט
געלערנט דעם פּרָק "אור לארבעה עשר" אין מסכת פסחים, און איז
דורכגעגאנגען פונקטליך די ווערטער פון תוספות און דעם מהרש"א. שעות
לאנג איז ער געזעסן פארטיפט אין די סוגיא. אָבער ער האט נאך אלץ געזוכט
א גוטע חבורה, א תלמיד חכם וואס זאל קענען קלאר מאכן און מסכם זיין
אלע ענינים בקיצור.

איין טאג האט מען אים געשיקט צום נייעם פיש געשעפט הויפן פרישע פיש
פאר א סיום וואס זיין טאטע האט געמאכט אין שטוב. ער האט געהאלטן א
געלע צעטל אין די האנט, וואו עס איז געשטאנען וועלכע סארט פיש מען

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דַּעַר בַּעַל תַּפְלָה (13)

די מדינה וועט זיי בּוֹדֵאִי העלפּין. ווארין זיי זענען זיך
אלע גאטין פֿ"ל. האבין זיי אזוי גיטאן. און האבין
גישיקט שלוחים אהין צו דער מדינה פֿ"ל.

דערנױל אין וועג. ווי די שלוחים זענען גיגאנגען.
זענען זיי פארבלאנדזעט גיווארין. האבין זיי דערזעהן
א מענש וואס ער איז גיגאנגען מיט א שטעקין. וואס
זיין שטעקין האט אנגיטראפּין מער פון אלע זייערע
גאטין.

דהיינו דער שטעקין זייער איז גיווען גיזעצט
מיט זייער טייערע דומיטין. וואס דער שטעקין איז
ווערט גיווען מער איידער דאס עשירות פון זייערע
אלע גאטין. מע זאל צום אויף נעמען גאר דאס
עשירות פון זייערע גאטין און אפילו פון די גאטין פון
זענער מדינה וואס זיי גייען צו זיי איז דער שטעקין
מער ווערט גיווען פון זייערע אלע עשירות.

ווידער איז דער מענש גיגאנגען אין א קאפּיליש
וואס סע איז אין אים גיווען דומיטין. וואס דער
קאפּיליש איז אויף ווערט גווען ווילד פיל. ווי די
שלוחים האבין דעם מענטשן דערזעהן. זענען זיי תיפּף
אנידער גיפאלין פאר אים בכריעה והשתחויה. (דהיינו
זיי האבין זיך גיבוקט פאר אים זייער פיל)

ווארין נאך זייער נארישע דיעה נאך איז זיך דער
מענש א גאט איבער אלע גאטין. ווארין ער האט זיך
אזוי א ווילד גרויס עשירות האט דער מענש
גיזאגט צו זיי. האט דאס איז ביי איהן א חידוש. קומט

האט דער בעל תפלה גישיקט א בריב צום
גיבור. און האט אים מודיע גיווען. אז ער האט זוכה
גיווען און האט גיפונען אזוינע מענשן ווי ער וויל. און
איז גיווארין מלך איבער זיי.

און די מדינה פֿ"ל (דהיינו די מדינה פון געלט
וואס ביי זיי איז דאס געלט דער עיקר גיווען וכו'
פֿ"ל) זיי האבין ווייטער עוסק גיווען אין זייערע זאכן
און אין זייערע עבודות (דהיינו וואס זיי פלעגין טון
ווילדע זאכן און האבין מקריב גיווען קרבנות צו
זייערע גאטין דהיינו צו די וואס האבין גיהאט פיל
געלט פֿ"ל)

און די צייט וואס דער גבור האט זיי נאך גיגבן.
האט שוין אנגיהויבן באלד אויס צוגיין די צייט. האבין
זיי זיך זייער גישראקן. און זיי האבין גיטאן זייערע
עבודות. און האבין מקריב גיווען קרבנות און קטורת
און האבין עוסק גיווען אין זייערע תפילות וואס זיי
פלעגין מתפלל צו זיין צו זייערע גאטין.

זיי האבין גחאפט א חיה'לע. דהיינו אזוי א מענש
וואס ער האט ווייניג געלט און האבין אים מקריב
גיווען פאר א קרבן צו זייערע גאטין. און סע איז ביי
זיי גיבליבן די דיעה אז זיי מוזין טון די ערשטע עצה
וואס מע האט זיי גיגבן. אז זיי זאלן שיקן צו דער
מדינה וואס זיי זענען דארט אלע גאטין ווארין זיי
האבין דארט זייער ווילד גרויס עשירות (וואס נאך
זייער דיעה נאך זענען זיי אלע גאטין וכו' פֿ"ל) און

מיט מיר וועל איך אייך ווייזן עשירות. האט ער זיי גיפירט אויף דעם בארג וואס דארט איז גיווען אויס גיסדר'ט דער אוצר פון דעם מלך.

האט ער זיי גוויזן דעם אוצר. ווי זיי האבן דערזעהן דעם אוצר. זענען זיי תיכף אנידער גיפאלן בכריעה והשתחויה. ווארן ער איז זיך א גאט איבער אלע גאטין (נאך זייער נארישע פארפירטע דיעה. וואס ביי זיי איז דער עיקר אמונה גיווען דאס געלט כפ"ל)

נאר קיין קרבנות האבן זיי נישט מקריב גיווען. ווארן נאך זייער דיעה נאך אז דער איז אזוי א גאט וכו' וואלטן זיי זיך צו אים פוודאי מקריב גיווען. נאר מע האט די שלוחים אנגיזאגט. אז אין וועג זאלן זיי קיין קרבנות נישט מקריב זיין.

ווארן זיי האבן מורא גיהאט. אז זיי וועלן אין וועג קרבנות מקריב זיין. וועט פון זיי גאר נישט בלייבן. ווארן טאמער וועט איינער פון זיי גיפינען איין אוצר אין וועג. טאמער וועט איינער גיין אין בית הפסא אריין און וועט דארט גיפינען איין אוצר. וועט ער זיך וועלן מקריב זיין צו אים. וועט פון זיי קיינער נישט בלייבן. איבער דעם האבן די מדינה אנגיזאגט די שלוחים אז אין וועג זאלן זיי קיין קרבנות נישט מקריב זיין.

האבן זיך די שלוחים מיישב גווען. נאך וואס זאלן זיי שוין גיין צו יענע גאטין. דהיינו צו דער מדינה וואס מע האט זי אהין גשיקט וואס דארט זענען זיי אלע גרויסע עשירים וואס ביי זיי זענען זיי גאטין. א מער בעסער דער מענטש וועט זיך זיי בעסער קענען

העלפן. ווארן ער איז זיך א גאט איבער זיי אלע (נאך זייער משוגענע דיעה נאך) ווארן ער האט זיך אזוי א ווילד גרויס עשירות מער פון זיי אלע (כפלי כפליים).

איבער דעם האבן זיי גיבעטן דעם מענשן אז ער זאל מיט זיי גיין אין זייער מדינה אריין. איז ער צו זיי מרוצה גיווארן. און איז מיט זיי גיגאנגען. און איז גיקומען אין זייער מדינה אריין.

איז ביי דער מדינה גיווען א גרויסע שמחה. וואס זיי האבן גיקריגן אזוי א גאט. ווארן זיי זענען שוין גיווען פארזיכערט אז דארף אים וועלן זיי פוודאי האבן א הילף. ווארן ער איז אזוי א גאט ווארן ער האט זיך אזוי א גרויס עשירות. **האט דער מענש גיהייסן** (וואס ער איז עס גיווען דער ממונה על האזרות פון דעם מלך כפ"ל) אז איידער סע וועט זיין א רעכט אין דער מדינה. זאל מען דערנווייל קיין קרבנות נישט מקריב זיין (ווארן דער ממונה איז באמת גיווען א גרויסער צדיק. ווארן ער איז גיווען פון די לייט פון דעם מלך וואס זיי זענען גיווען אלע גרויסע צדיקים זייער. האט דער ממונה פוודאי זייער פיינט גיהאט די נארישע מנהגים פון דער מדינה. נאר ער האט זיי נאך נישט גיקענט ארויס פירן פון זייער שלעכטן וועג. לושמיר דערנווייל האט ער גיהייסן אז מע זאל חאטשע קיין קרבנות נישט מקריב זיין).

האט די מדינה אים אנגיהויבן צו בעטן מכת דעם גבור הנ"ל. וואס זיי האבן פאר אים זייער מורא כפ"ל. און דער ממונה האט זיי אויך געענפערט אויב סע נישט דער גיבור. (וואס ער וויסט)

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (13)

- ☐ אז ער זאל זיי ווייזן די וועג צו תשובה
- ☐ אז ער זאל גיין מיט זיי צו זייער מדינה
- ה. פארוואס האבן זיך די מדינה של עשירות זייער געפריידט?
- ☐ ווייל דער גבור האט פארלענגערט די צייט
- ☐ ווייל זיי האבן געטראפן אזא גאט (לויט זייער דעה)
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וואס האט דער מענטש געהייסן אויף דערווייל?
- ☐ מיזאל אוועק ווארפן די געלד
- ☐ מיזאל זיך מכניע זיין צום גבור
- ☐ מיזאל נישט מקריב זיין קרבנות
- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. צו וועמען האבן זיי געשיקט שלוחים?
- ☐ צום גבור אז ער זאל זיי גיבן נאך צייט
- ☐ צו די מדינה וואס אלע זענען גאטין (לויט זייער דעה)
- ☐ צו דעם בעל תפלה אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור
- ב. וועם האבן די שלוחים געטראפן אינמיטן וועג?
- ☐ מענטשן פון די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטין (לויט זייער דעה)
- ☐ דעם גבור מיט דעם בעל תפלה
- ☐ א מענטש וואס זיין שטעקן איז ווערד מער פון זייער גאנצע עשירות
- ג. וואס האט דער מענטש געוויזן פאר די שלוחים?
- ☐ די וועג צו די מדינה וואו זיי ווילן אנקומען
- ☐ די בארג וואס אויף דעם איז מסודר די אוצרות פון מלך
- ☐ די וועג צום שווערד פונעם גבור
- ד. וואס האבן זיי געבעטן פון דעם מענטש?
- ☐ אז ער זאל רעדן מיט'ן גבור אז ער זאל נאך ווארטן

טיפער געטראכט

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות – זיי האבן געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (12)

מיר האבן געלערנט די לעצטע צוויי וואכן אז דער בעל תפילה איז אריבער געגאנגען אויף אלע פלעצער פון די אנשי המלך וויפל פלעצער פארציילט דער בעל תפילה אז ער איז אריבער דארט – און אויך וועמען פון די אנשי המלך איז דער בעל תפילה נישט מפרט אז ער איז אריבער דארט? אויף אכט פלעצער – אויף זיך מיטן אוהב נאמן איז ער נישט מפרט ביי וועמען פירט אויס דער בעל תפילה אז ער האט נישט גיקענט זיין און צו גיפניען? ביים מלך, מלכה, בת מלכה, תינוק ביי וועמען פירט אויס דער בעל תפילה אז ער נישט גיקענט גיפניען? ביים מליץ, חכם, וממונה על האוצרות, גבור וואו ווערט דערמאנט דא אין די מעשה "תורה"? האט דער בעל תפלה מיט זיי גילערינט "און האב מיר מציח גיווען... מיט גראז" – וואו נאך אין ספורי מעשיות ווערט דערמאנט א מענטש וואס האט געגעסן גראז? ביי מעשה ג' – דער חגור "און ער פלעגט עסין... גראז"

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים, לויטער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com